

ماهواره‌ها بهینه شده است و برای پرتاب کلاهک به سوی اهداف دوربرد طراحی نشده است و اینکه موتور سه مرحله‌ای قاصد، فاقد قدرت لازم برای بالا بردن ظرفیت ترابری آن به وزن یک تُن به‌طورمؤثر است. پیشران ماهواره‌بر قاصد در مرحله نخست به‌وسیله یک موشک میان‌برد قدر که فاقد کلاهک است، انجام می‌شود؛ درحالی‌که ماهواره‌بر سفیر در مرحله اول بر موشک سوخت مایع قدر متکی بود. موشک‌های سوخت جامد، به حیث استقرار، حمل و نقل و در مجموع عملیاتی‌سازی بر سوخت مایع ارجحیت دارند. در ادامه این گزارش معتقد است؛ درحالی‌که هیچ کشوری ماهواره‌بر سوخت مایع خود را به موشک‌های بالستیک تبدیل نکرده است، هند و اسرائیل ماهواره‌برهای سوخت جامد خود را به موشک تبدیل کرده‌اند، برنامه فضایی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، همین کار را در طول ۵ الی ۱۰ سال می‌تواند انجام دهد؛ برای کاهش احتمال توسعه توانایی‌های جمهوری اسلامی ایران جهت دستیابی به موشک‌های قاره‌پیما تحت پوشش فعالیت‌های پرتاب فضایی باید جامعه بین‌المللی با ایران مذاکره و مصالحه کند (Elleman, 2020).

نتیجه‌گیری

ایران در طول تاریخ همواره به‌خاطر موقعیت ژئوپلیتیک خاص و منابع طبیعی خود در معرض انواع مخاطرات امنیتی قرار داشته است. در دوران بعد از انقلاب اسلامی، ایران درگیر یکی از طولانی‌ترین جنگ‌ها در قرن بیستم قرار گرفت، در دوران بعد از جنگ تحمیلی به‌دلیل عوامل متعددی از جمله تحولات ناشی از جنگ تحمیلی و قدرت نظامی دشمنان از جمله عراق صدام در دوران پساجنگ، توسعه قدرت و توان نظامی در دستور کار نخبگان نظامی ایران قرار گرفت، این فرایند اساساً با شکل‌گیری نظم جدید امنیتی در آغاز هزاره‌ی سوم در محیط راهبردی ایران تشدید شد. ایران در بین ابعاد مختلف قدرت نظامی، قدرت موشکی را در سرلوحه‌ی سیاست‌ها و اقدامات دفاعی خود قرار داد. موشک‌ها به‌عنوان تسلیحات راهبردی از ویژگی‌ها و امتیازاتی برخوردار هستند که اساساً ایران را قادر به اجرای ضربه‌ی دوم می‌کنند و از سوی دیگر سامانه‌ها و تسلیحات